

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายบุคคล เรื่อง “ การเปลี่ยนแปลง ”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY IN TITLED “ CHANGE ”

นายพิชาญ สุจริตสาธิต

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71566
วัน,เดือน,ปี..... 22 พ.ค. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายบุคคล เรื่อง “การเปลี่ยนแปลง”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY IN TITLED “CHANGE”

นายพิชาน สุจริตสาริต
Mr. PICHAN SUJARITSATIT

ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่.....
(อาจารย์ชัชวดี พุฒทอง)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพบุคคลภายใต้หัวข้อ “ การเปลี่ยนแปลง ” Portrait Photography in Titled “ change ”
ชื่อ	นายพิชาญ สุจริตสาธิต
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ชัยวุฒิ พุดทอง

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เริ่มต้นจากการที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวข้าพเจ้า การเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายทั้งทางร่างกายและจิตใจ หลายครั้งเกิดจากประสบการณ์รอบตัวที่มากกระทบให้ต้องปรับเปลี่ยนไป ซึ่งใครต่อใครก็ต่างต้องการเปลี่ยนไปสู่สิ่งที่ดีตนเองวาดหวังเอาไว้ในทางที่ดี

ประเด็นหลักของงานถ่ายภาพชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงของเด็กที่เติบโตขึ้นอย่างมีทิศทางที่ต่างจากเด็กทั่วไปทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นการเลือกทางเดินที่จะเปลี่ยนตัวคนคนนั้นหลังจากนี้ตลอดไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณ

พ่อ แม่ ผู้ให้กำเนิดและสร้างให้มีความรู้สึกนึกคิดตั้งที่เป็นอยู่
ปู่ ปอย น้องที่เป็นที่รักที่ทำให้พี่ชายมีความหวังเสมอ
อาจารย์ ชัยวุฒิ พุฒทอง ที่ให้คำปรึกษาและพยายามเข้าใจในความต้องการ
สิ้นวันเก่าๆที่หอบคงสุข
เซต เพื่อนรัก สำหรับความทุกข์ที่แบ่งปันน้ำตาด้วยความสุขที่ร่วมกันรื่นเริง
พี่ฮาด แชม บุก ล้อ ปอ รมย์ กับความผูกพันที่ส่งสมมาตลอดการศึกษา
เพื่อนทุกคนที่ลากระบัง กับเสียงหัวเราะ รอยยิ้มและน้ำใจที่ดี
พี่เจมส์ พี่ก้อง รุ่นพี่ที่สอนหลายสิ่งหลายอย่างให้โดยทั้งรู้และไม่รู้ตัว
รี กับความรักและความผูกพัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง-จ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ-ช

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 คำจำกัดความของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 วัตถุประสงค์หลักของโครงการ.....	1-2

บทที่ 2

2.1 ความเป็นมาของภาพถ่าย.....	3-9
-------------------------------	-----

บทที่ 3

3.1 แนวทางของช่างภาพที่เกี่ยวข้องกับหลักความคิด.....	10-15
3.2 บทสัมภาษณ์ที่ตัดทอนมาจากหนังสือ Photowork(s) in progress / constructing - identity.....	16-17

บทที่ 4

4.1 บทความและบทวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับช่างภาพ.....	18-23
--	-------

บทที่ 5

5.1 แนวความคิดในการทำงาน.....	24-25
5.2 สิ่งที่ได้รับจากการวิเคราะห์การทำงานของ Rineke Dijkstra.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

6.1 ผลงานจริง.....27-34

6.2 รูปแบบการจัดวางผลงานจริง.....35

บทสรุป.....36

บรรณานุกรม.....37

ประวัติผู้แต่ง.....38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

บทที่ 1

ภาพประกอบและผลงานของช่างภาพในอดีต

1.1 William Henry Fox Talbot	3
1.2 Francis Frith	4
1.3 Roger Fenton.....	5
1.4 Jacob Riis.....	6
1.5 Lewis Hine.....	6
1.6 Dorothea Lange.....	7
1.7 Walker Evans.....	7
1.8 Eugene Smith.....	8
1.9 Diane Arbus.....	9

บทที่ 2

ภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับ Rineke Dijkstra

2.1 ภาพพอร์ตเทรตของ Rineke Dijkstra.....	10
2.2 ผลงานบางส่วนจากงานชุด “ Beaches ”	12
2.3 ผลงานบางส่วนจากงานชุด “ Beaches ”	13
2.4 ภาพถ่ายพอร์ตเทรตของ Dijkstra ขณะกำลังทำงาน	14
2.5 ผลงานจากงานชุด “ the french foreign legion : Olivier Silva ”	15
2.6 ผลงานจากการทำงานที่ต่อเนื่องจากงานชุด “ the french foreign legion : Olivier Silva ”	16

บทที่ 3

ผลงานจริง

3.1 ภาพที่ 1 จูเนียร์ อายุ 14 ปี.....	28
3.2 ภาพที่ 2 อีบบ / อัม อายุ 7 ปี.....	29
3.3 ภาพที่ 3 ปรีน อายุ 11 ปี.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ภาพที่ 4 ฝ้าย อายุ 10 ปี.....	31
3.5 ภาพที่ 5 ตี๋อด อายุ 14 ปี.....	32
3.6 ภาพที่ 6 เก่ง อายุ 13 ปี.....	33
3.7 ภาพที่ 7 อุษแมน อายุ 13 ปี.....	34
3.8 ภาพที่ 8 คิง อายุ 13 ปี.....	35
3.9 รูปแบบการจัดวางผลงานจริง.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ภาพถ่ายบุคคล เรื่อง “ การเปลี่ยนแปลง ”

Portrait Photography in Titled “ change ”

ความเป็นมา

รอบๆตัวเราทุกคนนั้นมีหลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตัวเราแต่ละคนนั้นเราสามารถกำหนดให้มันเป็นไปได้ตามทิศทางที่ตนเองต้องการ กับกลุ่มเด็กบางกลุ่มที่เติบโตขึ้น โดยมีทิศทางที่ตรงไปจากเด็กทั่วไป วันเวลาที่ผ่านไปทุกวันพร้อมกับการฝึกฝนที่ยากลำบากแต่ก็เป็นทางที่พวกเขาได้เลือก ที่จะเปลี่ยนจากชีวิตรูปแบบธรรมดาไปสู่อีกโลกหนึ่งต่างจากเด็กทั่วไป

คำจำกัดความของ โครงการ

ถ่ายทอดสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไปจากการที่เด็กเหล่านี้ได้ใช้เวลาไปกับการฝึกฝนในกีฬาที่แต่ละคนนั้นสนใจ

ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายเด็กนักกีฬาอายุตั้งแต่ 10- 14 ปี โดยใช้ขอบเขตความคิดของช่างภาพ Rineke Dijkstra เป็นต้นแบบในการศึกษาการถ่ายภาพบุคคล โดยนำเสนอในรูปแบบภาพถ่ายสี โดยแบ่งขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์แนวความคิดการทำงานของช่างภาพชื่อ Rineke Dijkstra และสรุป
2. นำข้อมูลทั้งหมดที่สรุปได้มาปรับใช้กับการทำงานตามหัวข้อของตนเอง และวางแผนเกี่ยวกับการทำงาน การเลือกแบบ ศึกษาแบบ
3. ทดลองการทำงานจริง
4. ผลงานจริง

วัตถุประสงค์หลักของโครงการ

เพื่อที่จะเข้าใจในหลักการของการถ่ายภาพบุคคล ภายใต้อำนาจที่ดั่งขึ้น เข้าใจในการคัดเลือกแบบเพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อประเด็นที่ตนเองต้องการที่จะนำเสนอ มีความเข้าใจในการสื่อสารกับผู้ที่เป็นแบบ เพื่อที่จะสามารถจะดึงเอาความเป็นตัวบุคคลนั้นๆ ให้แสดงออกมาได้อย่างที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการ และสามารถนำหลักคิดทั้งหมดนี้มาใช้และปรับปรุงให้เหมาะสำหรับการทำงานถ่ายภาพบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในอนาคตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความเป็นมาของภาพถ่าย

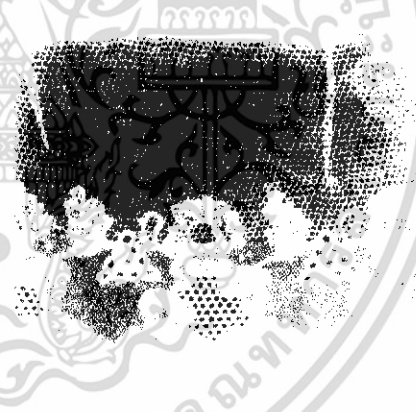
ความคิดที่ว่ารูปถ่ายคือการบันทึกความจริงนั้น สามารถนับย้อนหลังไปได้ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนและนักวิทยาศาสตร์ที่ทำงานอย่างอิสระในปีทศวรรษที่ 1830 ในหลายประเทศทำงานในความคิดที่ว่าแสงที่ตกกระทบวัตถุสามารถบันทึกได้โดยกระดาษที่ทำขึ้นเป็นพิเศษหรือบนแผ่นโลหะ พวกเขาลองใช้สารเคมีหลากหลายชนิดทั้งกระดาษและโลหะ แต่ทุกคนก็เชื่อว่าเขาสามารถบันทึกรูปจริงได้โดยตรงจากธรรมชาติ William Henry Fox Talbot ผู้ประดิษฐ์กระบวนการแบบเนกาทีฟในอังกฤษ ตั้งชื่องานชุดหนึ่งของเขาว่า The Pencil of Nature , William Herschel นักเคมีและนักดาราศาสตร์ ผู้คิดค้นสารเคมีที่สามารถคงสภาพรูปภาพ เขาตั้งชื่อให้กระบวนการทางเคมีนี้ว่า Photography (การวาดด้วยแสง) ช่างภาพหลายคนและสาธารณะชนเชื่อว่ารูปถ่ายนั้นคือเอกสารที่สำคัญที่สร้างขึ้น โดยตรงจากธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 1.1

ภาพพอร์ตเทรตของ

William Henry Fox Talbot

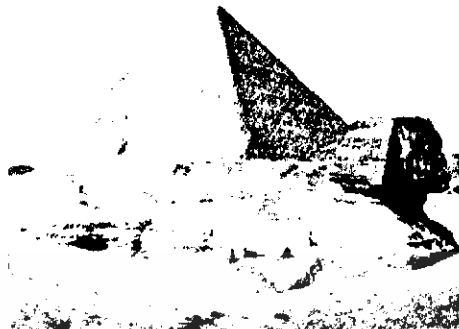
ผลงาน ของ Talbot ที่ชื่อ

The Pencil of Nature

ในยุคแรกของสารไวแสง การรับแสงเวลานานเป็นสิ่งจำเป็น การถ่ายรูปวัตถุที่อยู่หนึ่งจึงเหมาะสมที่สุด นับตั้งแต่สถาปัตยกรรม ทิวทัศน์ต่างๆ และภาพถ่ายบุคคลของคนตาย ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากในการดูรูปถ่ายจากต่างแดน เช่น รูปพีระมิดจากอียิปต์ ของ Francis Frith เป็นต้น และอย่างไรก็ตาม ผู้คนก็ไม่สามารถจะเดินทางไปในต่างแดนได้ พวกเขาจึงเชื่อว่ารูปถ่ายคือตัวแทนของสถานที่นั้นอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 1.2

ภาพพอร์ทเทรตของ

Francis Frith

ผลงานบางส่วน ของ Francis Frith

และเพื่อที่จะมีภาพเหมือนของครอบครัว ประชาชนยอมรับใจที่จะยืนนิ่งๆนานๆ ในการถ่ายรูปที่กินเวลา และปัญหาในการแสดงความเป็นจริงก็เกิดมากยิ่งขึ้น ในปี 1855 รูปของ Roger Fenton ภาพที่แสนสาหัสในสงคราม Crimean โคดเคียวอ้างว้างเต็มไปด้วยลูกปืนใหญ่ ประปรายเต็มพื้นดิน ด้วยการขาดความเร็วชัตเตอร์และความไวแสงของฟิล์ม เขาไม่สามารถจับช่วงเวลาที่น่ากลัวของสงครามได้ Alexander Gardner และ Matthew Brady ผู้ช่วย ได้เข้าร่วมถ่ายภาพในสงครามกลางเมืองและถ่ายรูปที่น่าเกรงขามของความตาย อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็เคลื่อนย้ายวัตถุและศพให้อยู่ในที่ในทาง เพื่อจะทำให้ภาพเกิดความหมายและสวยงามมากขึ้น และเมื่อคนเฝ้าอยู่ในรูปพวกเขาก็จะต้องโพสค์ท่า

ภาพประกอบที่ 1.3

ภาพพอร์ทเทรตของ
Roger Fenton

ผลงานบางส่วนของ Roger Fenton

ภาพถ่ายทหารในสงครามที่จำเป็นต้องมีการจัดรูปแบบและตำแหน่งการยืนด้วยเหตุผล
เพราะประสิทธิภาพของการถ่ายภาพยังไม่เทียบเท่าปัจจุบัน

รูปถ่ายบางรูปที่มุ่งไปทางการบันทึก ได้บันทึกเอาแง่มุมต่างๆมากมายเหลือคณานับในสังคมและโลกของธรรมชาติ แต่ละคนจะเริ่มเข้าใจว่ารูปถ่ายนั้นเป็นตัวแทนของทัศนคติ ในช่วงต้นทศวรรษที่ 19 ช่างภาพเริ่มที่จะคิดถึงเรื่องของศักยภาพในรูปถ่ายอย่างกว้างขวาง ในเรื่องของการปฏิรูปทางสังคม รูปถ่ายของ Jacob Riis และ Lewis Hine ดูเหมือนพิสูจน์และเปิดเผยถึงสภาพความเป็นอยู่การงานที่ห่อหุ้มของคนบ้านนอกที่ยากจน และใช้มันเป็นเครื่องมือในการที่จะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 1.4

ภาพพอร์ตเทรตของ

Jacob Riis

ผลงานบางส่วนของ Jacob Riis

ภาพประกอบที่ 1.5

ภาพพอร์ตเทรตของ

Lewis Hine

ผลงานบางส่วนของ Lewis Hine

อย่างไรก็ตาม ช่วงของการถ่ายภาพแบบ Documentary ได้ถูกใช้กันอย่างกว้างขวาง ในปี 1930s เมื่อ Farm Security Administration (F.S.A.) ของรัฐบาลอเมริกัน ได้ว่าจ้างช่างภาพอาทิเช่น Dorothea Lange , Walker Evans เพื่อที่จะบันทึกผลของสภาพเศรษฐกิจตกต่ำต่อความกดดันของประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 1.6

ภาพพอร์เทรตของ

Dorothea Lange

ผลงานบางส่วนของ Dorothea Lange

ภาพประกอบที่ 1.7

ภาพพอร์เทรตของ

Walker Evans

ผลงานบางส่วนของ Walker Evans

ในระหว่างปี 1940 - 1950 รูปถ่ายหนังสือพิมพ์ ได้ขยายเขตแดนของการถ่ายภาพแบบ Documentary ไปอย่างกว้างขวาง จนเกิดเป็นสื่อใหม่ร่วมด้วยนิตยสาร เช่น Life และ Look W. Eugene Smith ได้เขียนบทความต่างๆมากมายและนำมาประกอบรูปภาพ ในหนังสือ Life และนำภาพถ่าย Documentary ไปสู่ความรุ่งเรือง Smith เป็นศิลปินที่หลงใหลในการถ่ายทอดจิตใจของคนอย่างที่เขาได้เห็น และทำให้มันเกิดการเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 1.8

ภาพพอร์ตเทรตของ
Eugene Smith

ผลงานของ Eugene Smith
ที่ชื่อ The Walk to Paradise Garden

ระหว่างปี 1950s การถ่ายภาพแบบ Documentary ได้ทำให้โลกของ Fine Art ได้เห็นถึงความสำคัญ จึงทำให้เกิดนิทรรศการภาพถ่ายที่มีชื่อเสียงตลอดการ The Family of Man ที่ถูกจัดขึ้นในปี 1955 ที่พิพิธภัณฑ์โมเดิร์นอาร์ตที่เมืองนิวยอร์ก และจนถึงปัจจุบันนี้ การถ่ายภาพแบบ Documentary ก็ยังคงเป็นความท้าทายให้คนในยุคนี้

รูปถ่ายของ Robert Frank ในสิ่งพิมพ์ปี 1958 , American ได้ถูกทำขึ้นมาในแบบของ Documentary ที่นำจินตนาการของช่างภาพใส่ไปในเรื่องที่น่าเสนอ เขาใช้จุดได้เปรียบที่ไม่ธรรมดา เช่น ใช้แสงจากไฟคอมและองศาของการโฟกัสที่ดิ่งไปเพื่อที่จะตอบสนองรูปที่ปราศจากความรู้สึกในทางที่ท้าทายกับการถ่ายรูปแบบดั้งเดิม ความคิดของ Documentary เปรียบเสมือนการเข้ามาอย่างแยกออกไม่ได้จากมุมมองต่างๆ และความงาม ตลอดจนเป็นการเกี่ยวข้องกับชีวิตและเป็นอิทธิพลกับช่างภาพในยุคต่อมา เช่น Diane Arbus , Lee Friedlander และ Garry Winogrand ถ่ายภาพ Social Landscape ที่รวบรวมไปด้วยความเข้าใจในแบบ การจัดองค์ประกอบและเทคนิค

ภาพประกอบที่ 1.9

©Estate of Diane Arbus

"I Work From Awkwardness."

ภาพพอร์ตเทรตของ

Diane Arbus

ผลงานบางส่วนของ Diane Arbus

แต่อีกมิติหนึ่งของการถ่ายภาพแบบ Documentary ไม่ได้คาดหวังเพื่อจะบันทึกอะไรอย่าง เฉพาะเจาะจง ความคิดนี้ถูกใช้ในการทำงานตั้งแต่การทำงานที่ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อใครที่ส่งเรื่องมาโดย เฉพาะเจาะจง Sanler ผู้หวังจะขายงานของเขาจากผู้สนับสนุน เขาอธิบายอย่างหลากหลายดังเช่น การพรรณนาถึง “ คำสั่งที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคม ” และ “ ช่วงเวลาในการถ่ายภาพและพิจารณา หน้าตาแบบชาวเยอรมัน ” Atget ผู้ที่ค่อนข้างจะคิดเหมือนแม่แบบศิลปิน Naïve เขาไม่ บรรยายใดๆ ในภาพทำขึ้นอย่างง่ายๆ และขายมันให้กับใครก็ได้ที่จะซื้อ มัน และในปัจจุบันเราได้ เห็นงานของเขาแสดงถึงการสำรวจ การสืบสวนถึงลักษณะนิสัย และบางอย่างที่ดูคล้ายคลึงกับงาน เกี่ยวกับสังคมวิทยา ศิลปิน Documentary ร่วมสมัยผู้ที่ทำงานคล้ายคลึงกัน ได้ตระหนักถึง สังคมวิทยาเป็นอย่างมาก และมีความคิดเช่นเดียวกับนักมนุษยวิทยา นั่นเป็นสิ่งที่เขาคำนิยามถึง

การถ่ายภาพในย่อหน้าด้านบนนี้ ได้ถูกพัฒนามาจากความขัดแย้งภายในตัวช่างภาพ ถึง ทศนคติในตัวคนของช่างภาพกับความจริงที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า การบันทึกความจริงที่สุดไม่ได้ทำ ได้โดยการสะท้อนทศนคติของช่างภาพ แต่จะทำได้โดยสะท้อนถึงตัวตนของแบบ ในการถ่ายภาพ เ็นไปตามความจริง ไม่มีการจัดแต่งองค์ประกอบใดๆ เพื่อความสวยงาม ไม่ได้สอดใส่ความคิด ใดๆ มาเจือปนกับความจริงที่เป็นเพื่อให้เรื่องดูน่าสนใจมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

แนวทางของช่างภาพที่เกี่ยวข้องกับหลักความคิด

ภาพประกอบที่ 2.1

ภาพพอร์ตเทรตของ Rineke Dijkstra

Rineke Dijkstra

Born : Sittard , Netherland 1959

Education : The Gerrit Rietveld Academy , Amsterdam , 1981 - 1986

Awards :

The Citibank Private Bank Photography Prize , Villa Arson, Nice, France, 1998

Werner Mantz Award , 1994

Art Encouragement Award, Amstelveen, The Netherlands, 1993

Epica Award for Best European Advertising Photography, 1991

Nomination for Young European Photographers, 1990

Kodak Award Nederland, 1987

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

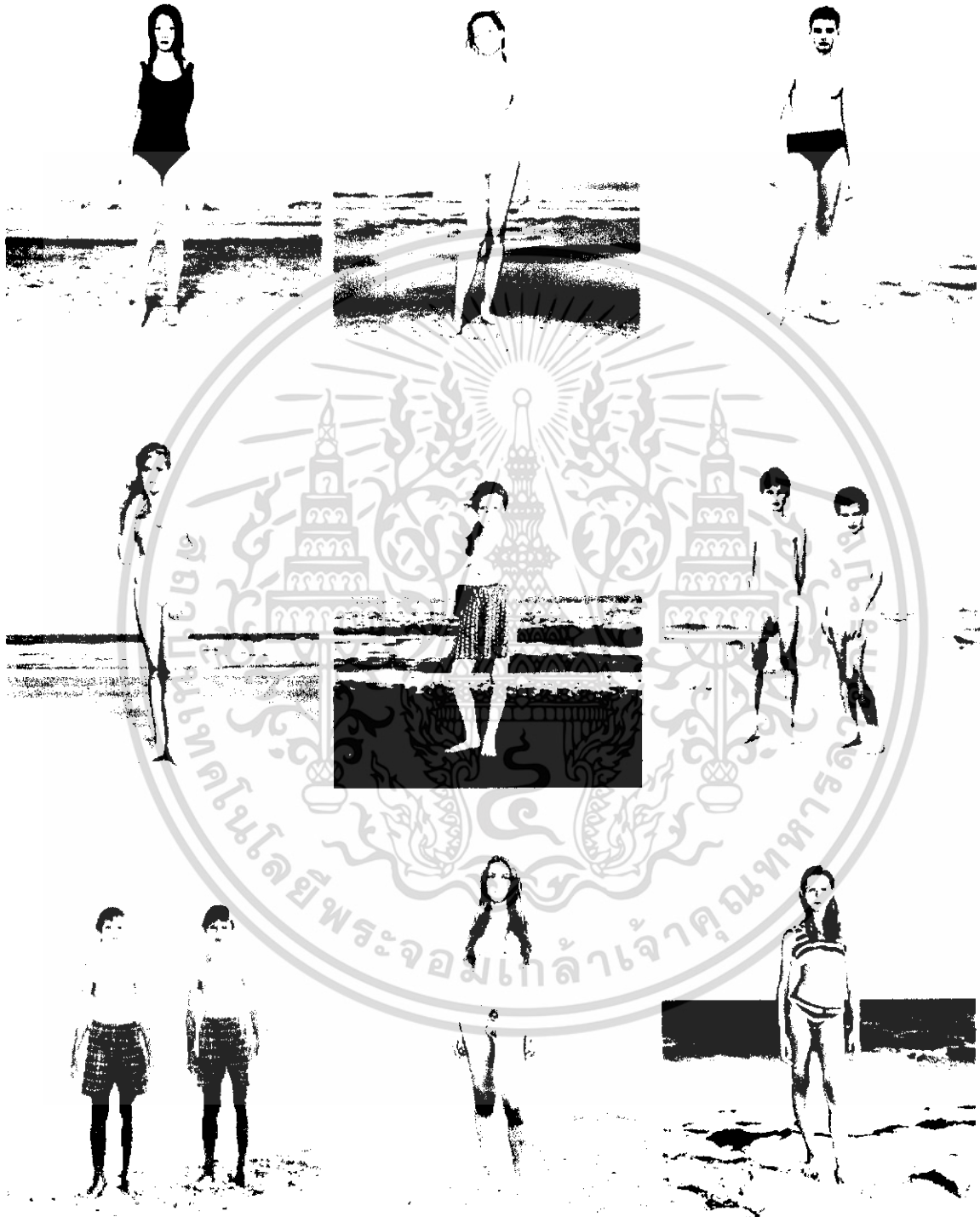
แนวทางการทำงานของ Rineke Dijkstra

ในงานถ่ายภาพหลายๆงานของเธอนั้น เธอสนใจที่จะบันทึกช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่ต่างกัน เธอให้ความสนใจในการที่จะศึกษาพฤติกรรมและแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในของแต่ละคน

ในงาน Beaches เธอมีวิธีการเลือกแบบที่มีส่วนประกอบทางร่างกายและใบหน้าที่ถูกแปลกและสะดุดตา แขนขาที่ถูกเงื้อมมือ ใบหน้าที่ดูอ่อนไหว โดยแนวความคิดเกี่ยวกับงานชุดนี้ เธอพยายามแสดงให้เห็นถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ของเด็กวัยรุ่นแต่ละคนที่เธอเลือก ลักษณะภาพที่ออกมาดูนั้นเราจะเห็นได้ว่าเด็กแต่ละคนมีลักษณะร่วมกันคือ ทุกๆคนพยายามที่จะโพสท่าให้ดูดี เด็กผู้หญิงพยายามที่จะแสดงลักษณะท่าทางที่เธอคิดว่าดีในแบบของเธอ ช่วงภาพเลือกภาพที่มีลักษณะการแสดงท่าทางที่ดูครึ่งๆกลางๆ ดูไม่สมบูรณ์ เป็นดั่งการเปรียบเทียบให้เห็นถึงว่าเด็กเหล่านั้น พยายามที่จะโตให้เราได้เห็น การเลือกแบบของเธอจากชายหาดนั้น เธอเลือกที่จะมองหาเอาตามชายหาดที่เธอตั้งกล้องไว้ โดยเธอใช้กล้อง 4 x 5 ในการถ่าย ข้อจำกัดของกล้องนี้คือการที่ต้องเสียเวลาในการ setting นานกว่ากล้องขนาดอื่นๆ และยังมีฟิล์มเพิ่ม ทั้งหมดนี้ทำให้เวลาที่แบบต้องรอเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เป็นความตั้งใจของเธอในการที่จะให้แบบที่เธอเลือกนั้นรอที่จะถ่ายภาพ นอกจากการที่ต้องการคุณภาพของงานจากกล้องใหญ่แล้ว เหตุผลที่เธอทำเช่นนี้ เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยให้มากขึ้น หลังจากที่แบบยอมตามมาถ่ายภาพด้วย อีกเหตุผลหนึ่งที่แบบของเธอไม่ได้แสดงท่าทางใดๆที่มากมาย หรือแสดงลักษณะอะไรที่ซีซัดไปเลยที่กำลังทำอะไรที่ต้องการแสดงอะไร นั่นเพราะเป็นความต้องการของเธอที่ไม่ต้องการให้แบบแสดงท่าทางใดๆที่มากเกินไป เธอกล่าวว่า เธอต้องการให้แบบมีสติและมีความตั้งใจในการถ่ายภาพ * ส่วนในเรื่องของแบ็คกราวด์ที่ว่าทำไมช่างภาพถึงเลือกที่จะใช้ชายหาดเป็นตัวช่วยในการบอกเล่าเรื่องราว นั้นเป็นเพราะช่างภาพต้องการแสดงให้เห็นถึงสรีระที่เปลี่ยนแปลงไปของเด็กที่ช่างภาพต้องการนำมาเป็นแบบ สถานที่ที่ดูพร้อมที่สุดในการที่มองหาเด็กและสามารถเห็นถึงสรีระของเด็กได้ไปพร้อมๆกันก็คือชายหาด ที่นี้จึงดูเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่สุดในการเริ่มทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

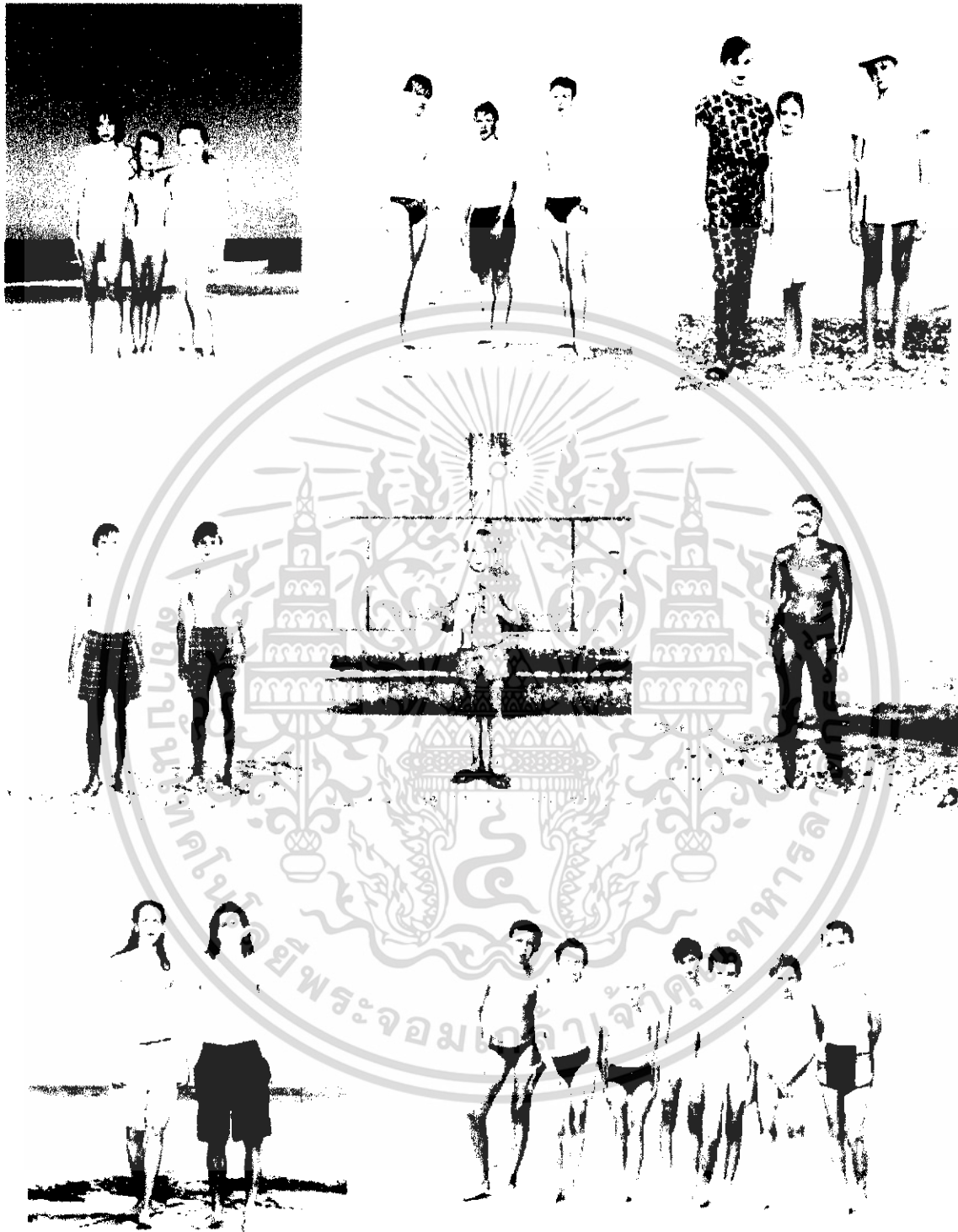
ภาพประกอบที่ 2.2

ผลงานบางส่วนจากงานชุด “Beaches”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.3

ผลงานบางส่วนจากงานชุด “Beaches”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.4

“ that a photo is always a kind of lie
and that truth is only present for a
matter of a fraction of a second ”

Rineke Dijkstra once said

ภาพถ่ายพอร์ตเทรตของ Dijkstra
ขณะกำลังทำงาน

กับงานถัดมาที่มีชื่อว่า “ the french foreign legion : Olivier Silva ” เธอแสดงให้เห็นถึงจุดเปลี่ยนที่มากกว่าการเติบโตของเด็กวัยรุ่น การที่เด็กวัยรุ่นอายุ 18 – 19 ชาวอิสราเอลต้องอยู่ภายใต้เครื่องแบบของทหาร การที่ต้องอยู่ในเครื่องแบบนี้เธอกำล่าวว่า “ มันเหมือนการ control โดยสมบูรณ์ของระเบียบและกฎข้อบังคับ ” ** หน้าตาที่บอกถึงความที่เขายังเป็นเด็กวัยรุ่นอยู่มันคู่ขัดกับสิ่งที่ต้องสวมใส่ ภายใต้คอนเซ็ปของงานชิ้นนี้ ถึงแม้ว่าจะมีเรื่องของความกดดันในการต้องมารับภาระของการเป็นทหาร รับผิดชอบกับการฝึกและต้องถือปืน เอ็ม 16 กระบอกใหญ่ ที่คู่ขัดกับร่างกาย แต่เธอก็ไม่ได้พูดถึงความซับซ้อนของวัฒนธรรมหรือสถานการณ์ของการเมืองเลย สิ่งเดียวที่ถูกมุ่งประเด็น คือ ทหารวัยรุ่นในเครื่องแบบ ***

ลักษณะเฟรมภาพในงานชุดนี้นั้นจะต่างไปจากงานชุด Beaches โดยเป็นเฟรมลักษณะภาพถ่ายครึ่งตัว โดยเป็นการจับภาพการเปลี่ยนแปลงของคนเพียงคนเดียวในช่วงเวลาเกือบสองปี ตั้งแต่ก่อน Olivier Silva นั้นจะเข้ารับการเกณฑ์ทหาร จะเห็นได้ว่าแววตา รูปหน้า ท่าทาง ของ Olivier Silva นั้นค่อยๆเปลี่ยนไป เมื่อเราได้ดูภาพทั้งหมดที่เดียว เราก็จะมองเห็นภาพรวมที่ช่างภาพต้องการจะแสดงให้เห็น เพราะหากนำภาพมาแยกออกจากกัน แต่ละภาพนั้นแทบจะไม่ได้บอกอะไรเลยนอกจากผู้ชายคนหนึ่งที่ใช้ชุดทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.5

ผลงานบางส่วนจากงานในชุด “the french foreign legion : Olivier Silva ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.6

ผลงานบางส่วนจากการทำงานที่ต่อเนื่องจากงานชุด

“ the french foreign legion : Olivier Silva ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 71566 ษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสัมภาษณ์ที่ตัดทอนมาจากหนังสือ

Photo work(s) in progress / constructing Identity ****

“ จุดเริ่มต้นในการทำงานของฉัน ฉันจะมีประเด็นหรือสิ่งที่ต้องการจะเล่า วางโครงเรื่องเอาไว้ประมาณหนึ่ง โดยที่ไม่เคยรู้ด้วยว่าสิ่งที่ออกมาเป็นภาพสุดท้ายจะเป็นเช่นไร เวลาฉันต้องไปถ่ายงานที่ไหน ฉันก็จะใช้ชีวิตเฝ้าตัวเองเข้าไปเผชิญกับสิ่งที่อยู่ตรงนั้นเลย แม้ปัญหาต่างๆ บางครั้งเวลาที่ถ่ายวิดีโอหรือภาพนิ่งผู้คนมักจะแสดงในสิ่งที่ฉันไม่เคยได้คิดไว้เลยให้เห็น นี่จึงเป็นสาเหตุว่าทำไมงานของฉันมันถึงสามัญมากๆ เพราะว่าผู้คนเหล่านั้นจะเป็นคนเติมเต็มให้เอง จนทำให้หลายครั้งฉันต้องรู้สึกประหลาดใจและก็ตื่นเต้น แล้วโลกของศิลปะก็เทศมนก็เป็นอย่างนั้น ทั้งศิลปะ การ์ตูน วัยรุ่นผู้หญิงเหล่านั้น

สิ่งที่ฉันหลงใหลที่มันเกิดขึ้นเหมือนกันในทุกวัน อย่างแรกเพลงที่ยังไม่ได้เปิด ฟลอว้า ทุกๆ คนรออยู่รอๆ จนถึงเวลาที่ทุกคนรู้จักกัน ศิลปะเริ่มกระตุ้นผู้คนรอบๆ ให้ออกมาข้างหน้า เรื่อยมาจนเริ่มมีคนอาเจียน และถึงเวลาปิด ทำความสะอาด ทุกอย่างเกิดขึ้นซ้ำกันทุกคืนราวกับว่าที่นี่เป็นโรงงานแห่งความฝัน ที่ทุกคนมาหาความสุขซ้ำๆ กัน ปลอดภัยแล้วก็ตื่น ไม่มีอะไร

สำหรับฉันกับเหตุการณ์ทั้งหมด ฉันก็รู้สึกยินดีแล้วก็มีความสุขไปด้วย แต่ถ้าคุณลองมาสัมผัสกับมันซักห้านาทีติดกันดู กระบวนการทั้งหมดมันจะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก มันดูน่าสงสาร น่าเวทนา กับอะไรที่มันเกิดขึ้นและเป็นผลกระทบกับพวกเขา บ่อยครั้งที่คนที่ดูงานของฉันแล้วรู้สึกว่ามันดูใจร้ายกับพวกเขา ขาดความเมตตาและกรุณา ซึ่งในความเป็นจริงสิ่งที่ฉันทำมันตรงกันข้าม ความรู้สึกของผู้ที่สามารถรู้สึกเข้าไปได้ถึงเนื้อในของบางคนได้ แล้วก็สามารถระบุได้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาอย่างไม่ต้องสงสัยอะไรอีก คือคุณสามารถเห็นได้เลยว่าพวกเขาบางคนดูน่าสงสารกว่าที่เป็น ทำไมเขาต้องทำกิจกรรมลักษณะนี้ทุกคืนๆ ซึ่งบางคนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับอะไรซักอย่างแล้วจึงมึนงงเพื่อระบายให้ลืม บางคนอาจไม่มีปัญหาอะไรอาจจะแค่อยากสนุก ทุกครั้งที่ฉันมองหาใครซักคนที่สนใจจะนำมาถ่ายทอดในงาน เขาเหล่านั้นจะต้องมีลักษณะร่วมบางอย่างที่เป็นสากล ทุกคนสามารถรู้และเข้าใจได้ร่วมกัน แต่ในการถ่ายวิดีโอหรือภาพนิ่ง ตัวคุณเองต้องมีลักษณะบางอย่างของคุณที่สามารถจับเฉพาะและมองเห็นความแตกต่างระหว่างคนแต่ละคน มันเป็นเรื่องละเอียดเล็กๆ ที่จะส่งผ่านออกมาได้ภายใต้ทัศนคติและอากัปกริยาที่แสดงออก

จุดสำคัญอีกจุดหนึ่ง คุณจะเห็นว่าบางคนจะมีลักษณะที่น่าเป็นห่วง ซึ่งเขาจะเผยให้เห็นได้ก็ต่อเมื่อการทำงานของคุณนั้นเดินทางมาได้ถึงจุดหนึ่งที่คุณจะสามารถมองเห็นได้ด้วยตัวคุณเอง แต่คุณเองก็สามารถบังคับให้มันเกิดขึ้นได้เหมือนกัน โดยผู้คนเหล่านั้นสามารถเผยให้คุณเห็นได้ถ้าเขาต้องการ อาจด้วยการพูดคุย ถามเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับเขา ฉันรู้ถึงกระบวนการเหล่านี้ในตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ฉันทำงานวิดีโอ บางครั้งคุณเกิดความรู้สึกบางอย่างกับภาพภาพเดียว นั่นเป็นสัญญาณอย่างหนึ่ง ที่บอกว่าภาพภาพนั้นสามารถจับเอาเรื่องราวบางอย่างของคนคนนั้นไว้ได้ ภาพนั้นมันเริ่มมีชีวิตขึ้น ด้วยตัวของมันเอง จนเมื่อเวลาได้ผ่านไปแล้วคุณกลับไปมองมันอีกครั้ง คุณก็จะนึกขึ้นได้ถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่คุณสามารถจับเอาไว้ได้ ช่วงเวลา เหตุผล สถานการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น แล้วคุณก็จะตระหนักได้ว่าช่วงเวลาของการถ่ายภาพหรือวิดีโอ ณ เวลานั้น สถานการณ์เฉพาะหน้า ตรงนั้น มันเกิดความรู้สึกหลายอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมๆกันทั้งความกดดัน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความตื่นเต้น เราจะควบคุมสถานการณ์ ณ เวลานั้นได้อย่างไร ความยินดี อารมณ์ต่างๆที่บีบเข้ามา ทำให้เราได้เข้าใจว่าในช่วงเวลาที่สั้นๆตรงนั้นมันยิ่งใหญ่อย่างไร เมื่อคุณสามารถมองเข้าไปได้ลึก ถึงวิญญาณ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทความและบทวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับช่างภาพ

http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m1248/is_n4_v85/ai_19320074

10 / 12 / 2548

Art in America / April 1997 by Riet van der Linden

Rineke Dijkstra's recent show was a bit of a survey. It included a seaside portrait of two thin, pale, cold-looking Croatian boys, a 1996 work from the series of life-size portraits of young adolescents at European and American beaches, begun in 1992, which first brought the Dutch photographer art-world attention. There was also a portrait of two schoolboys in Ghana and two large portraits of one woman, Tia, looking ill and then well in photos taken several months apart. Most attention was given to a new portrait series of young women at the Buzz Club in Liverpool, and to Dijkstra's first video.

Dijkstra always isolates her subjects. In the beach photos she systematically posed the nearly naked youngsters frontally, photographing them from a low angle. Every clue about who they are is deliberately kept out of sight. There is no indication of the time of day (there are no shadows) and the impression in general is so cool that you could wonder whether it is summer at all. The atmosphere is sad or morbid and brings Diane Arbus to mind. Dijkstra's models are ordinary people whom she casts as passive objects, physically and mentally exposed. They are visibly hyper-aware of their bodies, and of their vulnerability as well.

Dijkstra employs a flash, which reinforces contours and separates figure from background, but these are not snapshots. She uses a 4-by-5 camera which requires that people pose for a relatively long time; between each shot she has to adjust the settings. In the same objective way, Dijkstra has made other series: English schoolboys in their uniforms or, most astonishingly, new mothers with their babies soon after giving birth, the women naked or in underpants and sanitary napkins.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

In the new Buzz Club series, Dijkstra isolated her models in a studio improvised on the spot. They appear in the photos almost life-size, with their miniskirts and their badly colored hair, anonymous girls at the threshold of maturity. You can almost smell their sweaty bodies and cheap perfume. For the first time, Dijkstra used "actual time" in a video made in collaboration with Gerald van der Kaap. Filmed individually in takes that vary from a fraction of a minute to several prolonged minutes, each Buzz Club girl simply stands around, absently swaying to the rhythm of music, sometimes nursing a beer, self-conscious because of the camera that keeps filming her although nothing is really happening.

*** As usual, Dijkstra gave her models nothing to do, because she wants her portraits to go beyond the conscious, projected self-image.**

In choosing these subjects and presenting them in such a pointedly empty way, Dijkstra seems to address the rather outdated opposition of the false or artificial to the true or natural. Her portrayal of what is left of an individual when he or she is objectified, not in control, creates a somewhat unpleasant, voyeuristic overtone, especially when these seem to be defenseless people who are not in control anyway.

http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m0268/is_8_39/ai_75830820

10 / 12 / 2548

ArtForum / April 2001 by Daniel Birnbaum

The gunpowder stains on the young soldier's face look a bit too authentic to be the real thing, as if some masterly makeup artist had just exited the frame. But, as it happens, this is the real thing. Only seconds before being photographed, the boy in uniform had been firing the enormous M-16 assault rifle that the state of Israel provides its soldiers for use during their three years of mandatory service. When Dutch artist Rineke Dijkstra placed her subject in front of the camera, the gunfire was still resonating in his body. Is he posing?

In various series of works over the past decade, Dijkstra has portrayed young people in moments of vulnerability: young women who have just given birth, standing naked before the lens, child in arms; exhausted matadors postfight; adolescents in swimsuits on the beach. **"What interests me is that ambivalent zone where you almost lose control,"** Dijkstra comments about her recent video of teenagers at English and Dutch discos (The Buzzclub, Liverpool, UK / Mysteryworld, Zaandam, NL, 1996-97). Girls and boys are smoking and dancing, posing according to received ideas of what's cool, but still, something unique and unrestrained forces itself through. No matter how stereotypical their clothing and attitude, they all convey distinct personalities.

"In the end, it's the individual that I'm after," Dijkstra says. The tension between distinguishing marks and shared conventions could hardly be more extreme than in the case of youths in uniform. Visiting Israel repeatedly over the course of several years, the artist systematically photographed young women on their first day in the army and young men immediately after a military shooting exercise in the mountains.

***** "I photographed many things in Israel, but ultimately realized that I couldn't capture such a complicated cultural and political situation, so I singled out just one theme: young soldiers in uniforms."**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Although today mass-media imagery and the basic ingredients of youth culture may be shared the world over, the global leveling of cultural difference is hardly complete. Things still mean different things in different places. A machine gun, for instance, signifies one thing if carried by an eighteen-year-old Israeli--someone who's just left his family to serve in the army of a nation at war--and quite another if by a soldier from, say, Norway. Not long ago, Wallpaper ran a fetishistic feature on the Norwegian army, turning war into just another backdrop for hip Scandinavian style. (Such an article, bizarre as it was, would clearly have been beyond the pale had it dealt with Israeli or Palestinian kids in uniform.) In Dijkstra's series of photos of soldiers, the stereotypical world of uniforms and conventional poses somehow makes individual traits even more conspicuous. It's the particularities that one sees: the scars around the dark-haired girl's eyes, the sharp black eyebrows of the boy with the sun in his face. These are documentary photos of young people who've just been through something, and the trace of that experience disturbs everything.

**** They're in uniform, completely controlled by rules and regulations,** and yet through the unrelieved uniformity something else becomes salient, what Roland Barthes called the absolute Particular, the sovereign Contingency, the This.

**** http://www.amazon.com/gp/product/9076085021/qid=1136276997/sr=8-4/ref=sr_8_xs_ap_i4_xgl14/103-3977905-7203821?n=507846&s=books&v=glance

Photowork(s) in progrss / constructing Identity

Book : Photowork(s) in progrss / constructing Identity

Edit by Linda Roodenburg

Photographs Rineke Dijkstra , Wendy Ewald , Paul Seawright

Essays Gosewijn van Beek , Deirdre McCloskey , Anil Ramdas

Rineke dijkstra : Portrait

My starting point is always a certain experience or event . When I go somewhere , I never know precisely how the image is going to look afterwards . I let myself be guided by what I encounter . Sometimes when I film or photograph someone , people do things that I myself could never have imagined . That's why I give only very general directions , so that they have to fill the rest in themselves. Sometimes I get very excited about it and it turns out to be fantastic . A discotheque like that is a world all of its own: the Dj's , the guards and then all those girls in their revealing dresses .

What I find so fascinating is how things go the same way every evening . At first the music is quite , the dance floor is empty and there are all these couples sort of sitting along the walls holding hands , and then it builds up to a climax where everyone is going out of their mind . Dj's calling out things like " Happy Birthday to Kelly " or " Sarah Palmer , you're wanted at the front door , please " , girls vomiting in the toilets . And when it's over , there's this suddenly bright light and the clatter of empty beerbottles as they're being cleaned up back into the crates . And that happens every night all over again . It's a sort of dream factory .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

For me , it's all a matter of the desire for ecstasy . But if you see it five nights running , the whole process all over again time after time , ther 's also something pathetic , something tacky about it . Often people find my images merciless or pitiless , while in fact I'm trying to achieve just the opposite , the feeling that as a viewer you can almost get inside someone 's skin , and that you can identify with them . Without mystification . I 'm always looking for subjects that have something universal about them , certain experiences that everyone knows well . But at a certain point in photographing or filming , you 've also got to be specific , to look at what distinguishes people from each another . And that 's often small details , an attitude or a gesture .

At a certain point , someone can be in a state of terrific concentration and that only happens if I am that way myself . Yet it 's something that you can force , people can only give themselves if they want to , and I've learned that during the filming . Sometimes you get the strange idea that you can only know people through that one image , that the image begins to live a life of its own , and that if 's you 'd encounter it again later sometimes you would 't recognize it . Then you realizes that the moment of photographing or filming is something very intense , as if you 're looking right into their soul .

หมายเหตุ : บทสัมภาษณ์นี้ ช่างภาพพุดรวมไปถึงงานถ่ายวิดีโอที่ชื่อ “ The Buzzclub ” งานใน
 ระยะเวลาที่เธอสนใจจะบันทึกในรูปแบบของงานวิดีโอ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

แนวความคิดในการทำงาน

แรงบันดาลใจแรกเริ่มเกี่ยวกับการทำงานศิลปะนั้นมันเกิดขึ้นจากการทำงานที่ซ้ำๆ เกิดจากการที่ซ้ำๆ แล้วมันก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่เห็นอยู่ของทุกคนในแต่ละวัน ความหลากหลายในการเปลี่ยนแปลงต่างแง่มุม ทั้งทางร่างกาย ชีวิตประจำวัน ความคิด ผู้คนรอบตัว รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่เกิดและสลายไป จริงอยู่ที่ว่ามันจะแปลอะไรเพราะอย่างไรแล้วทุกวันก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอะไรซักอย่างเพื่อไปสู่อะไรอีกซักอย่างอยู่เป็นปกติ ความสนใจในรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงของคนที่เราสนใจนั้น อาจเป็นเพียงรายละเอียดเล็กๆที่เราทุกคนที่ใช้ชีวิตอยู่กับมันทุกวันอย่างเคยชินและสามารถมองข้ามผ่านไปได้อย่างไม่รู้สึกรังเกียจ นี่ก็เป็นความจริงของโลกที่หมุนไวกว่าความคิดของคน ที่วันหนึ่งๆต้องพบกับความคิด การกระทำ หรือวัตถุที่ฉาบฉวยและสวยงามอยู่เพียงผิวหน้า

ความคิดและการกระทำที่มากมาย สิ่งที่เราเลือกในการดำเนินชีวิตไปตามอย่างที่ฝันเอาไว้ เด็กที่เลือกที่จะเติบโตขึ้นท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเด็กทั่วไปที่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ กรอบเวลาที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ตารางการฝึกฝนที่ยากและมากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งเหล่านี้คือ “ระหว่างทาง” ที่เด็กหลายคนเลือกที่จะเดินไปให้ได้ตามอย่างที่ตั้งความหวังไว้ ผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้เวลาไปในทุกวัน แสดงให้เห็นถึงร่างกายที่เปลี่ยนไปของเด็กที่กำลังเติบโตขึ้น

หากลองมองจากบทสัมภาษณ์ มองในฐานะของการทำงานถ่ายภาพบุคคลไม่ใช่ในฐานะช่างภาพที่เป็น line art photographer ในการที่เราจะสามารถทำงานถ่ายภาพบุคคลให้ได้อย่างที่มันควรจะเป็น คือ สามารถแสดงให้เห็นในสิ่งที่แบบของเราเป็นหรือดึงเอาความเป็นเอกลักษณ์ของเขาเหล่านั้นออกมา ขั้นตอนเหล่านั้นมันเริ่มมาตั้งแต่เราจะมองให้ออกได้อย่างไรว่าเราควรจะเลือกคนคนไหนขึ้นมาเป็นคนที่จะสามารถถ่ายทอดสารที่เราตั้งใจที่จะถ่ายทอดให้ใครต่อใครเข้าใจได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าอย่างหนึ่งที่คนที่จะเป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพบุคคลได้ดีคือการที่เราต้องมีความเชื่อในการมองคน การศรัทธาในความเป็นมนุษย์ มันดูไม่ใช่เรื่องไกลตัวเลย ไม่ต่างกับคนที่หลงไหลในรถโบราณ คลังโคลี่ในเสื้อผ้าแฟชั่น ฟังไปกับภาพของการเสียดสีความสบายส่วนตัว จนต้องการที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นงานถ่ายภาพสารคดี ไม่ต่างกันกับการศรัทธาในการมองเข้าไปข้างในของคนที่ยอมที่ต้องการจะแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ตนมองเกี่ยวกับผู้คน ช่างภาพที่เลือกที่จะทำงานลักษณะนี้ส่วนมากก็มักจะมีความเชื่อหรือความคิดเกี่ยวกับการมองคนอยู่แล้วถึงได้เลือกที่จะถ่ายทอดมันออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเธอเองพยายามที่จะสื่อสารกับเราผ่านตัวแบบของเธอจากทัศนคติของแต่ละคนที่แสดงออก ภายใต้อาการ อากัปกริยาที่ตัวบุคคลนั้นส่งผ่านออกมาตามลักษณะที่เธอทำงาน เธอเลือกที่จะรอ และหาจังหวะในการบันทึกช่วงเวลาเพียงเสี้ยววินาทีที่สามารถจะเกิดขึ้นได้ด้วยการมองแบบของเธอ ด้วยรูปแบบงานที่ Dijkstra เลือกทำมันอาจจะมีความธรรมดาตามอย่างที่ว่าภาพกล่าวเอาไว้ แต่ข้าพเจ้าก็รู้สึกเห็นด้วยในการเติมเต็มในแบบที่เธอเชื่อมั่นและสร้างสรรค์มันออกมา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าลักษณะภาพเช่นนี้มันดูเป็นการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา มันดูไม่หลอก เวลาเรากำกับแบบเมื่อมันมากถึงระดับหนึ่ง สิ่งที่เราได้มันก็มาจากตัวเรานั้นไม่ได้จากตัวเขาหรืออาจจะได้แต่มันคงไม่มากพอ ความธรรมดาลักษณะนี้เองที่เราสามารถที่จะหยุดมองแล้วเข้ามาพิจารณากันอย่างละเอียด มันเหมือนเป็นการเว้นที่ว่างให้เรามีโอกาสในการทำความเข้าใจต่อคนคนหนึ่ง

ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้านำเสนอด้วยเฟรมลักษณะเดียวกับงานชุด “ Beaches ” ของ Dijkstra ซึ่งเป็นภาพลักษณะเต็มตัว ในขนาด 22x30 นิ้ว เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงฟังก์ชันของแบบแต่ละคนที่เปลี่ยนแปลงไป ลักษณะของการให้แสงกับแบบใช้วิธีการ fill flash เช่นเดียวกับการทำงานตามแนวทางของช่างภาพที่นำมาศึกษา ในลักษณะงานจริงของช่างภาพที่สร้างขึ้นนั้นมีขนาดของงานที่ใหญ่มาก ขนาด 1 : 1 ขึ้นไป เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของสภาพร่างกายอย่างชัดเจนที่สุด จำนวนของงานก็เป็นความสำคัญอีกอย่างหนึ่งเช่นกันสำหรับงานในลักษณะนี้ ที่จำเป็นต้องมีให้มากพอที่จะต่อยอดให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อ การดูงานก็เป็นอีกสิ่งที่จะต้องดูในลักษณะที่ดูพร้อมกันทั้งหมดเรียงไป เพราะเมื่อหากนำภาพทั้งหมดมาแยกออกจากกัน และดูทีละภาพ จะไม่เห็นองค์รวมของสิ่งที่งานพยายามที่จะสื่อสาร

สิ่งที่ได้รับจากการวิเคราะห์การทำงานของ Rineke Dijkstra

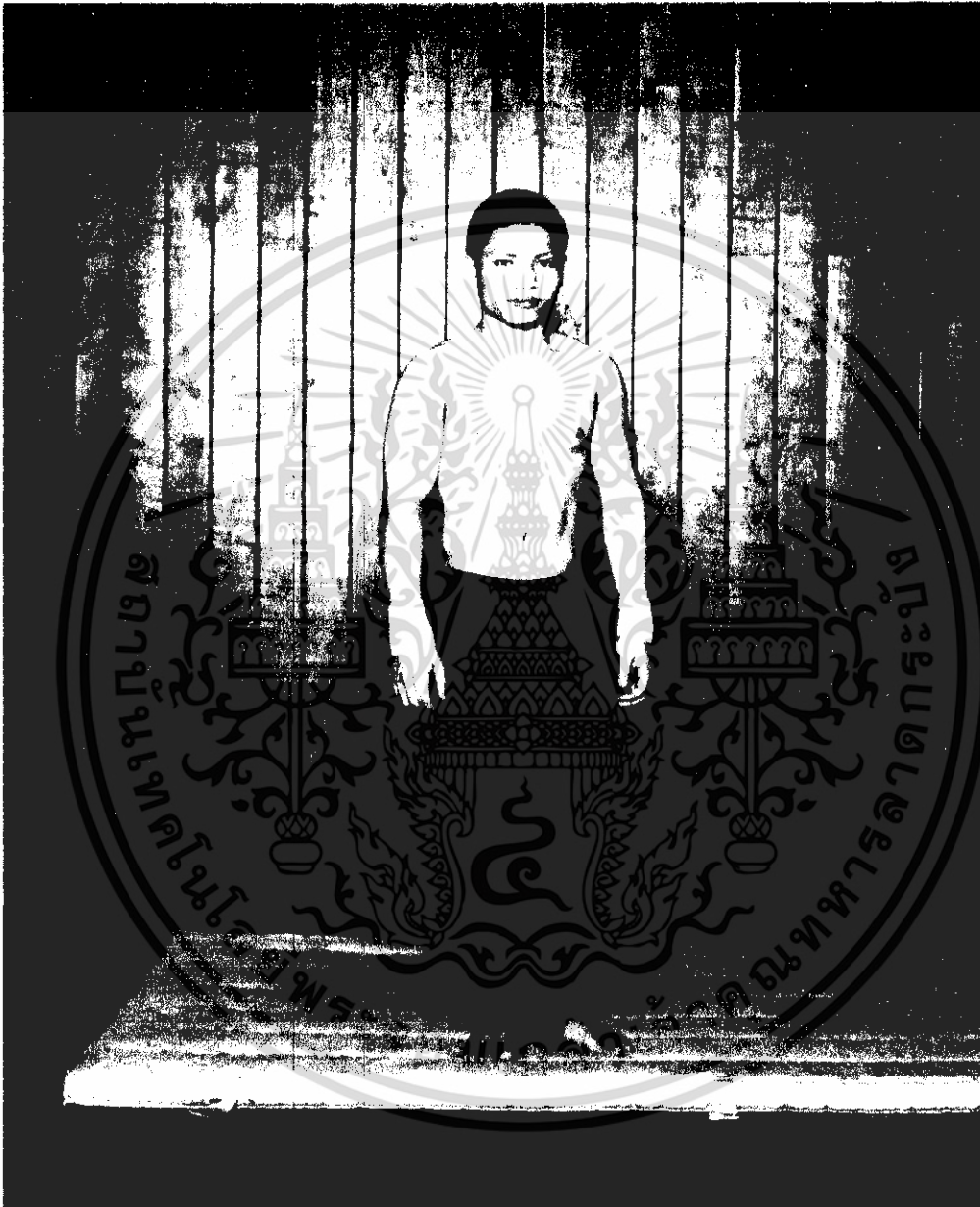
- การให้ความสำคัญกับการเลือกแบบ ที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นที่ตนต้องการจะนำเสนอ
- การให้ความสำคัญกับวิธีการคิดและมองเกี่ยวกับคน ความเชื่อในความเป็นมนุษย์
- การเข้าหาแบบและความพยายามที่จะดึงเอาเอกลักษณ์ของตัวบุคคล ให้แสดงออกผ่านทางเสื้อผ้า หน้าผมและอากัปกิริยาท่าทาง
- การให้เวลากับการศึกษาแบบผ่านทาง การพูดคุย การสร้างกิจกรรมร่วมกันเพื่อความคุ้นเคยก่อน การถ่ายภาพจริง
- การคำนึงถึงงานในขั้นตอน โฟส โปรดัคชั่น การกำหนดขนาดภาพที่มีผลต่อความหมายและอารมณ์ของภาพกับผู้ชม รูปแบบในการจัดวางเพื่อช่วยส่งเสริมการสื่อความหมายของตัวผลงานนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6
ผลงานจริง

ภาพประกอบที่ 3.1

ผลงานจริง ภาพที่ 1
จูเนียร์ อายุ 14 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2

ผลงานจริง ภาพที่ 2
อ็อบ / อัม อายุ 7 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.3

ผลงานจริง ภาพที่ 3
ปรีน อายุ 11 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.4

ผลงานจริง ภาพที่ 4
 ฝ้าย อายุ 10 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.5

ผลงานจริง ภาพที่ 5
ตัด อายุ 14 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.6

ผลงานจริง ภาพที่ 6

เก่ง อายุ 13 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.7

ผลงานจริง ภาพที่ 7
อุชฌแมน อายุ 13 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.8

ผลงานจริง ภาพที่ 8

คิง อายุ 13 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการจัดวางผลงานจริง

ภาพประกอบที่ 3.9

รูปแบบการจัดวางผลงานที่จำเป็นต้องวางงานเรียงกันตามทางยาว และไล่ดูงานไปที่ละรูปในคราวเดียว เพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารภายในภาพ ตามรูปแบบของงานลักษณะนี้จำเป็นต้องมีจำนวนของงานที่ค่อนข้างมาก และขนาดก็มีผลต่อความรู้สึกของผู้ชมเพื่อให้เกิดแรงปะทะของความรู้สึกที่มีต่อภาพ โดยขนาดของงานตามอย่างที่ Rineke Dijkstra จัดทำขึ้นนั้นมีขนาดประมาณ 3 : 1 ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

แรกเริ่มการศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายภาพครั้งนี้ข้าพเจ้าลองคาดคะเนถึงปัญหาต่างๆที่น่าจะเกิดขึ้นในทุกๆรูปแบบที่น่าจะเกิดขึ้น แต่เมื่อได้ลงมือทำงานจริง ก็ค้นพบว่าปัญหานั้นวิ่งเข้าหาอย่างรวดเร็วกว่าที่คิด ตั้งแต่เรื่องของการปรับชั้นหน้าชั้นเรียน ข้าพเจ้าค่อนข้างมีปัญหาเมื่อจำเป็นต้องอยู่ต่อหน้าคนหลายคน เรื่องของหัวข้อที่เลือกมาทำก็เป็นอีกปัญหาที่มีความยากลำบากในการสร้างงาน เพราะโดยรูปแบบงานนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการทำงานค่อนข้างมาก จึงมีการปรับเปลี่ยนอะไรหลายๆอย่างจนข้าพเจ้าเองเกิดความรู้สึกท้อขึ้นมาบ้างในการทำงาน แต่นี่ก็เป็นสิ่งที่เราเลือกเองแล้ว โยจะเลิกสัปดาห์ไปอย่างง่าย ความตั้งใจที่มีอยู่อย่างมากมายจึงถูกเรียกกลับมาใช้งานซ้ำๆและบ่อยกว่าที่คิดไว้มาก จนถึงขั้นตอนการถ่ายงานจริงก็ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงคำว่าวางแผนที่ดีนั้นต้องเป็นเช่นไร เพราะเมื่อเราต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ไม่คุ้นเคยและไม่เข้าใจในจุดประสงค์ เราต้องมีการวางแผนที่ดีมากๆ ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต้องใจเย็นพร้อมกับความไวในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ดีมากๆครั้งหนึ่งในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

เกิด : วันเสาร์ ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2525

โรงพยาบาลพญาไท 1 , กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนเบญจมวิทยา อนุบาล ประถม 1
- โรงเรียนกอบวิทยา ประถม 2 ประถม 6
- โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

<http://www.findarticles.com>

<http://www.guggenheim.org>

<http://www.villagevoice.com>

<http://www.curatorsoffice.com/gallery/self/dijkstral.htm>

Art in America / April 1997 by Riet van der Linden

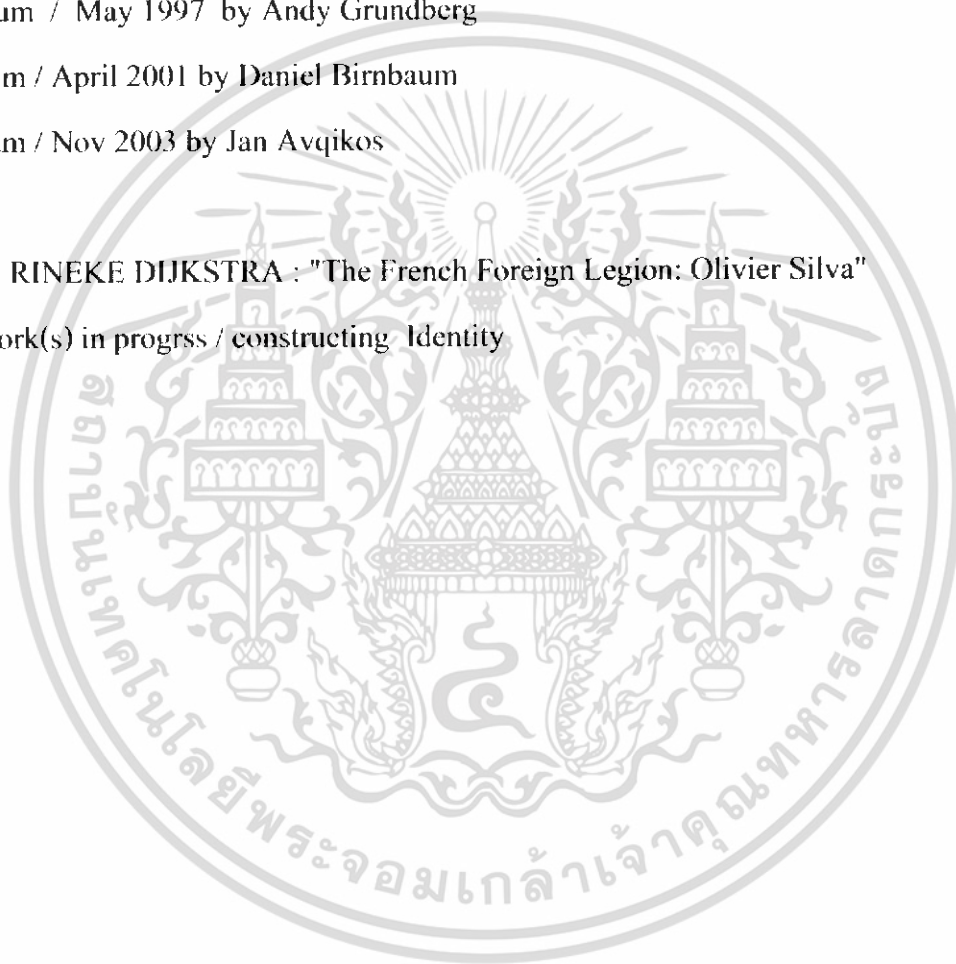
Art Forum / May 1997 by Andy Grundberg

ArtForum / April 2001 by Daniel Birnbaum

ArtForum / Nov 2003 by Jan Avqikos

Book : RINEKE DIJKSTRA : "The French Foreign Legion: Olivier Silva"

Photowork(s) in progress / constructing Identity

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เคยมีคนคนหนึ่งบอกกับตัวข้าพเจ้าไว้ว่า คนเรานั้นหากมี เงินทอง ความสามารถ หรือ แรงบันดาลใจมากมายเท่าใด หากแม้ไม่มีโอกาสเพียงแค่ซักครั้งหนึ่ง สิ่งทีกล่าวมาทั้งหมดข้างต้นก็หมดความหมาย เห็นด้วยอย่างไม่ต้องสงสัยว่ามันมีความเป็นจริงอยู่อย่างมากทีเดียว ก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าเฝ้าฝันที่จะสะสม เงินทอง ความสามารถ และแรงบันดาลใจอย่างไม่หยุดดูเลยว่าเราเองนั้น ว่างมาซักเท่าไรแล้ว มีอะไรติดตัวมาพร้อมกับเวลาที่ผ่านไปหรือไม่ คำตอบที่ได้ นั่นคือ มี แต่ไม่มากเท่ากับที่ลองพยายามเลย เป็นที่น่าเจ็บใจอยู่เล็กน้อย ว่าทำไมเราถึงเอาแต่ชวนขวยแล้วไม่ลองใช้มันให้มากอย่างที่ควรจะเป็น การสะสมอะไรก็ตามดูจะเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมโดยเฉพาะการสะสมความรู้ แต่จะมีประโยชน์อย่างไรหากมีแต่ความรู้แล้วไม่สามารถนำออกมาใช้ได้ นับจากวันที่สะดุดกับบทความที่มีผู้ผ่านร้อนผ่านหนาวมาก่อนซัดคักเอาไว้ให้ล้มเป็นแผล ข้าพเจ้าถึงกับต้องหยุดคิดและทบทวนดูอยู่พักหนึ่ง สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมเข้ามาคือโอกาส ข้าพเจ้าเริ่มสะสมโอกาสควบคู่ไปพร้อมกับของเดิมที่ทำอยู่ประจำ เป็นการสะสมที่ดูจะมีความยากลำบากมากไม่ใช่น้อยที่จะวิ่งเข้าหาโอกาส แล้วได้ลองได้กระทำในสิ่งที่หวังไว้ แต่ก็คุ้มค่าที่มีโอกาสใช้ความรู้สามารถความสามารถที่สะสมมา

จวบจนปัจจุบันวันที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาสาขาการถ่ายภาพภายใต้ชายคาแห่งการศึกษาแห่งนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกทำงานศิลปปะนิพนธ์ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของคน ตามความสนใจส่วนตัวและอยู่ภายใต้กรอบความคิดของช่วงภาพที่น่าสนใจคนหนึ่ง ระหว่างการทำงานข้าพเจ้าได้เข้าใจจริงๆถึงข้อจำกัดมากมายที่เกิดขึ้น ใช่ว่าจะไม่รู้เลยว่าปัญหาที่จะเกิดขึ้นนั้นจะมีอะไรบ้าง แต่ครั้งหนึ่งของการศึกษาการถ่ายภาพ โอกาสที่รออยู่ตรงหน้าใช่ว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง หากแต่เป็นงานชิ้นสุดท้ายที่นักศึกษากล่าวขณคนหนึ่งจะมีโอกาสได้ศึกษาและค้นคว้าอย่างจริงจัง และด้วยการขัดเกลาจากอาจารย์หลายท่าน ทำให้ข้าพเจ้าเองได้เข้าใจอะไรหลากหลายอย่างที่ก่อนหน้านี้อาจไม่เคยได้ถูกคิดหรือมองไม่เห็นด้วยตาตนเอง

นับจากนี้ไปกับโลกภายนอกที่ดูจะยุ่งวุ่นวายมากกว่าที่เคยกลัดกลุ้มใจก่อนหน้านี้ คงจะมีอีกหลายโอกาสให้ค้นเจอพร้อมกับประสบการณ์ให้ได้เรียนรู้ และไม่มากก็น้อยคงจะมีการทวนรำลึกถึงความรู้สึกต่างๆที่ได้รับจากการศึกษา ณ สถานที่แห่งนี้ ซึ่งไม่ว่าจะสวยงามหรือซีเห่รปานใดก็น่าจะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากพอที่จะสะสมเพิ่มในรอยหยักของความรูสึก อย่างเท่าัดไปคงมีเรื่องราวและโอกาสอีกมากมายให้ได้เรียนรู้กับสถานศึกษาแห่งต่อไป

ขอขอบคุณ

พิชาญ สุจริตสาริต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้